

ikke siden hørt noget til dette Regeringsfor-
 slag. Derimod fremkom der i det andet
 Ting et privat Forslag, som var en Del af
 Regeringens, men som udelukkende be-
 stæftigede sig med Ordning af Esbjergs
 kommunale Forhold, i alt væsentligt over-
 ensstemmende med de Regler, som gælde for
 Handelspladserne. Dette Forslag kom til
 Behandling her, og der fandtes kun een Be-
 stemmelse deri, som vakte Anstød her i dette
 Ting, idet det andet Ting uden videre vilde
 sætte Esbjerg i lige Linie med de 6 i Grund-
 lovens § 37 udtrykkelig nævnte Handels-
 pladser, hvilket kunde have en ikke ringe po-
 litisk Betydning, saasom man her i dette
 Ting var af den Mening, at en saadan For-
 andring ikke kunde foregaa uden igennem en
 Grundlovsforandring. Endret i den Ret-
 ning, som gjorde sig gældende i dette Ting,
 gik saa dette private Lovforslag tilbage til
 det andet Ting, men det blev heller ikke til
 noget, da man heller ikke dernebe vilde gaa
 ind paa den Endring, der var vedtagen her.
 — Saa kom endelig dette private Lovfor-
 slag, som søgte at gaa uden om denne po-
 litiske Vanskelighed, der var kommen frem
 under Behandlingen af Sagen, ved at give
 Esbjerg Købstadsret, hvorved ganske vist de
 Betæneligheder, som man af Hensyn til
 Grundloven kunde have, vare fjernede.
 — Jeg har allerede sagt, at jeg for
 mit Vedkommende vilde finde det meget
 naturligt, at Esbjerg blev ophøjet til Køb-
 stad, men at gøre en Landkommune til en
 Købstad er noget, som man i en meget lang
 Arrække, slet ikke har kendt her i Landet.
 Saa vidt mig bekendt har i dette Aarhun-
 drede kun en Kommune faaet Købstadsret,
 nemlig Frederikshavn ved en kongelig Res-
 olution af September 1818. Senere har
 man ikke gjort Forsøg paa at faa andre Kom-
 muner — stont Romagner af lignende Art
 efterhaanden danne sig trindt omkring —
 givet Købstadsret, men man har valgt den
 lettere Form, som aabnede sig derigennem,
 at man gjorde dem til en Mellemting mellem
 Land og By, nemlig til Handelspladser, og
 paa denne Maade ere de nu bekendte 6 Han-
 delspladser opstaaede. Nu gaar det efter
 min og mine Meningsfællers Mening ikke
 ret vel an, at man ordner Esbjergs Forhold
 fuldstændig eller i alt væsentligt som en
 Handelsplads, men i Stedet for at falde
 den, hvad den er, falder den en Købstad, thi
 der er dog meget væsentlige Forfælgeligheder
 til Stede mellem den kommunale Forvalt-
 ning i en Købstad og i en Handelsplads.
 Det turde maatte ikke være alle ganske præ-
 sent, i hvor mange Forhold der er Forskel
 mellem Handelspladser og Købstæder. Jeg

skal tillade mig kortelig at henpege paa disse
 store Forfælgeligheder, og jeg skal da først
 holde mig til Bestatningsforholdene og blandt
 disse til den kommunale Bestatning. Det er
 en Bestemmelse, som gælder for alle Køb-
 stæder, at de ere matriculerede overensstem-
 mende med Lov af 11te Februar 1863, og
 paa Grundlag af denne Matriculering ere
 saa inden for den sammenbyggede By's Græn-
 ser Statteforholdene i de enkelte Købstæder
 ordnede, saaledes at de faste Ejendomsstatter
 ere fikserede til et vist Beløb, der svarer til
 de Byrder, som hidtil have hvilet paa de
 faste Ejendomme, medens det øvrige, som
 Kommunen ellers behøver, udskrives gennem
 Formue- og Værlighedsstatten. Loven af
 11te Februar 1863 anser jeg altsaa for at
 være en fundamental Lov, som ikke kan und-
 være, naar en Kommune skal have Ra-
 karakter og ikke blot Navn af en Købstad.
 Det fremgaar ogsaa af selve Loven af 11te
 Februar 1863, at man den Gang har været
 opmærksom derpaa, thi ifølge § 18 er den
 gjort anvendelig paa fire af de daværende
 Handelspladser med de Modifikationer, som
 Indenrigsministeriet maatte finde at svare
 til de der gældende Forhold. Overens-
 stemmende dermed ere Bestatningsforholdene
 i Handelspladserne efterhaanden ordnede;
 men i Købstæderne er det ufravigelig Reglen,
 at der foregaa en Matriculering, at de
 faste Ejendomsstatter fikses, og det mener
 jeg selvfølgelig ogsaa maa finde Sted, naar
 Esbjerg virkelig skal være en Købstad. Nu
 ser jeg meget vel, at det for Esbjergs Ved-
 kommende kan have ikke ringe Vanskelighed.
 Som jeg allerede har antydnet, bestemmes de
 faste Ejendomsstatter i Købstæderne efter
 Gennemsnittet af de sidste 10 Aars Ejen-
 domsstatter, der tidligere hvilede paa Ejen-
 dommene i Købstæderne, men det vil være
 vanskeligt at gennemføre dette i Esbjerg.
 Af de faste Ejendomsstatter hviler Hus-
 statten paa Assurance af Bygningerne, og
 de andre faste Ejendomsstatter ere væsent-
 lig Hartkornstatter, der i det Djeblit Byen
 bliver matriculeret ligesom gaa over til
 Kommunefassten og udredes af denne til
 Statskassen. Jeg mener altsaa, at den første
 Betingelse for, at Esbjerg kan blive en
 Købstad, maa være, at der træffes en Ord-
 ning af de kommunale Statteforhold over-
 ensstemmende med Loven af 1863, men paa
 Grund af de særlige Forhold vil der jo
 næppe kunne siges at være noget væsentligt
 at indvende imod, at det ordnes paa en
 noget desfra afvigende Maade, saaledes at
 navnlig de faste Ejendomsstatter ad admini-
 strativ Vej eller ved kongelig Anordning
 kunne fikses til et bestemt Beløb, da man